

Boekbespreking over het boek van Marion Bloem "Geen gewoon Indisch meisje".
25.02.2014 Vandaag onder leiding van Ariana i.v.m. vakantie van Gerda

Afwezig: Gerda, Ria, Nelleke, Paulien en Marné

Ariana: geen makkelijk te lezen boek. Indringend verhaal over identiteit

Marné: warrig verhaal waar ik niets van begreep, niet uitgelezen, ook schrijfstijl niet prettig

Ria: vreemd boek, kon er niet doorkomen.

Wil: prettig leesbaar, maar warrig verhaal.

Janny: snapte er niet veel van.

Annelies: onbegrijpelijk en deprimerend.

Gerda: moeilijk te volgen door de niet chronologische opbouw.

Thea: ...

Marion Bloem werd in 1952 geboren als kind van Indische ouders. Haar vader was KNIL-militair. In 1953 kwamen ze in Soesterberg, na eerst van pension naar pension getrokken te hebben. Ze trouwt met Ivan Wolffers, arts en schrijver. In 1976 studeert ze af als klinisch psychologe. Heeft dan al diverse kinderboeken op haar naam staan, ook jeugdboeken en romans, waarvan de eerste wordt gepubliceerd: "Geen gewoon Indisch meisje". Ze is ook beeldend kunstenaar en maakt voor boeken de omslagen. Ze heeft een passie voor reizen. Ook zij voelt zich tussen twee culturen staan. Pas na haar studietijd slaagt zij erin zich aan de nederlandse cultuur aan te passen. In al haar boeken gaat het om het zoeken van een balans tussen de culturen, de strijd hiervoor, en vooral het streven een verbinding aan te brengen.

Inhoud

Het boek gaat over een Indisch meisje dat in Nederland woont. Ze heeft een gespleten persoonlijkheid. Ze bestaat nl. uit Zon, haar Indische kant en Sonja, haar Nederlandse kant. De twee persoonlijkheden zijn een apart leven gaan leiden omdat ze in het boek ook omschreven worden als twee verschillende individuen, als zusjes. Er wordt verteld dat Sonja 10 maanden eerder is geboren dan Zon.

Het meisje maakt 2 reizen naar Indonesië, één met haar Nederlandse vriend Eddy (ze noemt al haar vriendjes Eddy) en de tweede – na haar vaders dood – met haar moeder. Op haar tweede reis is het de bedoeling dat ze de kris, een magisch voorwerp van haar vader, terugbrengt naar haar oom. Haar vader was veel bezig met Indonesië, haar moeder wilde ver-nederlandsen. Al haar vaders verhalen deed ze af met: al oud. Ze wilde ook de Indische spullen thuis wegdoen. Zon, die zich in Nederland niet thuis voelt en al het Indische in ere wil houden, merkt tijdens haar reizen naar Indonesië dat ze zich daar ook niet thuis voelt. Zon twijfelt ook of ze bij een Nederlandse of Indische jongen hoort. Ook in Indonesië voelt ze zich niet op haar gemak en aan het einde van het verhaal pleegt ze zelfmoord met de kris die ze niet bij haar oom kwijt kon. Sonja vertelt na haar dood dat de Nederlandse kant de Indonesische kant heeft vermoord.

Ariana, bedankt voor het werk voor de voorbereiding van onze boekbespreking en het leiden ervan.

Thea